The 7 churches of The Revelation, 1 of 4
Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa, osa 1 / 4

Hei kaikki,

Herran viestit Ilmestyskirjan luvuissa kaksi ja kolme seitsemälle seurakunnalle on vuosisatojen ajan ymmärretty eri tavoin. Osa siitä, mitä Herra sanoo, näyttää hyvin ankaralta, mukaan luettuna uhkaus yhdelle seurakunnalle, että heidän nimensä pyyhitään pois elämän kirjasta.

Nuo luvut ovat täynnä sellaisia kulttuuriin liittyviä viittauksia, että meiltä jäävät ne huomaamatta yli 1900 vuotta myöhemmin. Jotkut ymmärtävät nuo seitsemän seurakuntaa seurakunnan ajoiksi meidän aikamme ollessa viimeinen, Laodikean aika, rikas seurakunta, joka luuli, ettei se tarvinnut mitään. Tässä kirjoitussarjassa ei ole kyse näkemyksistä väittelemisestä, vaan tulee keskittymään kulttuurisiin seikkoihin, jotka silloin kun ne ymmärretään, saavat aikaan 'ahaa'-hetken ja 'nyt siinä on järkeä'.

Tilanne

Ilmestyskirjan 1:10:ssa apostoli Johannes, joka on karkotettu nykyajan Turkin rannikolla olevalle Patmoksen saarelle, näkee Herran näyssä. Tuotakin enemmän hän sanoo: "Minä olin Hengessä" ja näki Herran kirkkaudessa. Hän käyttää samaa termiä myöhemmin 4:2:ssa kun hän oli 'Hengessä ja kuuli äänen sanovan: Nouse ylös tänne' ja vietiin taivaaseen.

Siellä luvussa neljä hän näki Isän valtaistuimellaan, jonka yllä oli sateenkaari, kirkas kansi sen edessä ja kerubit huutamassa 'Pyhä, Pyhä, Pyhä' Hänen ympärillään. Luvussa viisi hän näkee Karitsan, joka on teurastettu, mutta on nyt elävä 'ottavan kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä' – joten näemme Isän luvussa neljä ja Herran luvussa viisi, saavan kirjakääröt ja avaavan ne yksitellen, mikä on loput Jeesuksen ilmestyksestä, 'jonka Isä antoi Hänelle'. (1:1)

Oleminen 'Hengessä' voi tarkoittaa pariakin asiaa, mukaan luettuna se, että viedään pois ruumiista taivaaseen Hengen maailmassa tai että näkee Herran kirkkaudessa – kirkkaudessa, joka voisi tappaa hauraan maallisen ruumiin, jos ihminen näkisi Herran kirkkaudessa. Meille kerrotaan Mooseksen puhuneen Jumalalle kasvoista kasvoihin niin kuin ihminen puhuu ystävälle, ja selvästi hän oli 'Hengessä', kun tuo tapahtui. Myöhemmin lihassa hänet täytyi fyysisesti siirtää kallion halkeamaan Herran kirkkaudelta suojautumiseksi. Paavali kirjoitti 2. Kor. 12:2:ssä, että kun hän meni taivaaseen, hän ei tiennyt, oliko ruumiissaan vai poissa siitä. Sellaista on silloin, kun on 'Hengessä'.

Kun on 'Hengessä', meidän maallinen ruumiimme ei vaikuta tilanteeseen ja voi kokea asioita, joita ei voisi kokea, jos olisi jäänyt ruumiiseensa. Eräänä päivänä saamme kirkastetut ruumiit, mitä Paavali selitti 1. Kor. 15:ssä, ne on tehty taivaallisesta materiaalista ja edustavat korkeampaa olemassaolon tilaa, joten voivat kestää Jumalan suojaamattoman kirkkauden. Kuten apostoli Johannes kirjoitti 1. Joh. 3:2:ssa: "...me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on." tuona päivänä.

Johannes näkee Herran kirkkaudessa

Johannes sanoo 1:11:ssä, että hän oli 'Hengessä' ja kuuli takanaan äänen – Herran kirkkaudessa – sanovan: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan."

Jakeissa 16-18 Herra sanoo: "Minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti" ja että Hän piti seitsemää tähteä oikeassa kädessään. Tämän merkitys on siinä, että keisari Domitianus oli laskenut liikkeelle kolikon, jossa oli hänen kuolleen poikansa kuva. Hän väitti puhuvansa

kuolleelle pojalleen spiritistisessä istunnossa ja laski liikkeelle kolikon, jossa hänen kuollut poikansa pitää seitsemää tähteä, jotka edustivat seitsemää tärkeintä aluetta, jotka Rooma oli valloittanut. Joten kun Johannes näkee Jeesuksen, ja Hän sanoo: " Minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti ", ja Hänellä on seitsemän tähteä oikeassa kädessään, kyse on 'provokatiivisesta' moitteesta keisarille ja vakuutuksesta uskoville siitä, että aito ja elävä kuningas on heidän kuninkaansa!

Luku 2: 1-7 on kirje Efesoon

Apt. 19 merkitsee muistiin ne ihmeelliset asiat, jotka tapahtuivat Efesossa. Se oli nykyajan Turkissa sijaitsevan 'Aasiana' tunnetun roomalaisen osavaltion tärkein kaupunki. Se oli pieni osavaltio keskilännen rannikolla ja tärkeimmät seitsemän kaupunkia ovat niitä, joille nuo kirjeet on osoitettu.

Paavalin mennessä ensimmäistä kertaa Efesokseen hän löysi noin 12 miestä, joiden oletti olevan uskovia, mutta he kertoivat hänelle kuulleensa vain Johannes Kastajasta. Kun Paavali kysyi heiltä, olivatko he saaneet Pyhän Hengen tultuaan uskoon – osoittaen meille, että usein välissä kuluu aikaa siitä, kun on uudestisyntynyt siihen, kun saa Pyhän Hengen. Minusta on hämmästyttävää, että ensitapaamisellaan näiden miesten kanssa se oli se asia, josta Paavali eniten huolehti: oletteko saaneet Pyhän Hengen tultuanne uskoon? Se oli hänelle tärkeää, ehkä hyvä pointti meillekin.

Paavali päätyi opettamaan koulussa kahden vuoden ajan ja Sana levisi kautta koko Aasian osavaltion. Tuolla alueella oli 'siesta' noin kello 11 aamulla kello neljään iltapäivällä (16:00), joten Paavali opetti todennäköisimmin silloin. Ihmiset paloivat Herralle niin, että polttivat okkultismia käsittelevät kirjansa ja aiheuttivat valtavan häiriön taloudelle.

Efesossa arvioidaan olleen noin 250.000 asukasta, ja se on kaunis jopa raunioituneena. Dianan temppeli oli yksi antiikin ajan maailman seitsemästä ihmeestä. Se oli päällystetty ja sen jalkakäytävät laatoitettu upotetulla mosaiikilla, siellä oli 24.000 istumapaikan amfiteatteri, jota on käytetty jopa nykyaikana (Elton John ja Sting ovat soittaneet siellä ja sitä käytetään yhä nykyäänkin). Kun ihmiset polttivat okkultistisia kirjojaan, siitä seurasi mellakka, ja monet kokoontuivat amfiteatteriin vaatimaan vastauksia. Paavali halusi puhua heille, mutta hänet täytyi viedä pois kaupungista oman turvallisuutensa vuoksi.

Kun kaupungissa kerran oli 250.000 asukasta, olen nähnyt arvioita siitä, että jotta talouteen olisi vaikutettu siinä määrin, että puhkeaisi mellakka, noin 10 % tai 25.000 asukasta oli luultavasti uskovia. Se on valtava määrä! Paavalin myöhemmissä kirjeissä Timoteukselle oli kyse resurssien järjestämisestä tuon ajan (koti-) seurakuntien kesken ja siitä, kuinka kasvattaa johtajia, kuinka käsitellä puutteenalaisia ja paljon enemmän. Jos ajattelemme jokaisessa kotiseurakunnassa olleen 50 ihmistä, täytyi organisoida 500 kotiseurakuntaa, ja jotkut alkoivat kokopäiväiseen palvelutyöhön palvellen ja koordinoiden resursseja kaikkia tarpeita ajatellen.

Timoteus kuoli Efesossa vuonna 97, pian sen jälkeen, kun Johannes karkotettiin Patmokselle. Hän julisti väkijoukolle, joka sitten hyökkäsi hänen kimppuunsa ja hakkasi hänet armottomasti, ja hän kuoli kaksi päivää myöhemmin vammoihinsa.

Vähän Timoteuksen kuoleman jälkeen Johannes saa sanan Herralta Efesoa varten: "Olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi. Tee parannus." Hanki se takaisin. Teet hyviä asioita, mutta sydämessäsi tee parannus ja aseta minut takaisin sydämesi valtaistuimelle, kirjaimellisesti. Hän käski muistamaan menneitä päiviä ja se on hyvä ohje meille. Uskonto tekee meistä 'ihmissuorittajia' 'ihmisolentojen' sijaan. Ja siihen Efeso oli syypää: he olivat sydämessään hylänneet ensimmäisen rakkautensa, vaikka vielä tekivät hyviä asioita toisille. Ulkopuolelta katsottuna kaikki näytti hyvältä, mutta Herra näkee sydämen.

Hän kehui heitä myös siitä, että he vihasivat nikolaiittain opetuksia, mitä myös Hän vihaa. Tuosta sanasta on väitelty vuosisatoja, sillä se tarkoittaa 'ihmisten/ihmisistä voittoa'. Nike-yrityksellä ja nimellä Nicolas on sama juuri – siten ihmisten/ihmisistä (maallikot) 'voitto' (nike) - nikolaiitta.

Tämä tuntuisi osoittavan, että kyse oli kasvavasta taipumuksesta muodostaa hierarkia, ottaa auktoriteetti ja osallistuminen pois ihmisiltä. Se monimutkaistaisi heidän yksinkertaiset koteihin kokoontumiset, muuttaisi ne lähemmäksi nykypäivän auditoriorakennetta – siihen, että yksi ihminen puhuu jokaisessa kokouksessa ja muutamalla harvalla olisi auktoriteetti tehdä myös niin. Ja jotkut ilman tuota auktoriteettia osallistuisivat. Voisi väittää, että tuo taipumus hierarkiaa kohtaan tuli täysimääräiseksi, kun kristinusko laillistettiin noin 200 vuotta myöhemmin. Konstantinus otti haltuunsa pakanatemppelit ja muutti ne Jumalan kansan rakennuksiksi, kutsui ihmiset pois kotikokouksista – tuo uusi rakenne vaati sellaisen hierarkian kuten pakanoilla oli tuollaiselle rakenteelle.

Jeesus uhkasi työntää pois heidän lampunjalkansa, elleivät he tekisi parannusta. Hän lopettaisi tuon seurakunnan, jos he jatkaisivat erheessään – tuo oli uhkaus. Gootit tosiaankin tuhosivat Efeson 262 ja myöhemmin se hylättiin, kun sen satama liettyi. Nykyään se on raunioina.

Tästä voimme oppia sen, että he olivat hylänneet sydämessään intonsa Herran puoleen samalla kun he yhtä tekivät 'kristillisiä' asioita. He (ehkä) olivat tulleet laiskoiksi ja sallivat valittujen yksilöiden kertoa heille, mitä Jumala sanoin sen sijaan, että olisi ollut sitä osallistumiseen suuntautuva kotiseurakuntamuoto, jossa jaetaan sitä, mitä Herra tekee heidän sydämessään. Jeesus päättää ohjeensa 2:7:ssä: "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo..."

Sama on totta meidän ajassamme: jotkut epäilemättä lukivat kirjeen, jonka Johannes heille lähetti ja tekivät parannukset. Toisilla ei ollut 'korvaa kuulla, mitä Henki sanoo', ja jatkoivat entiseen tapaan. Mitä tulee meille, älä viritä syyllisyyttä tai tuomiota tai epäile itseäsi, sillä se ei ole Hengen aikaan saamaa sinussa. Herra antaa synnintunnon, ei tuomitse. Synnintunnossa on kyse Jumalasta ja se tuo meidät Hänen luokseen. Tuomitsemisessa on kyse sinusta ja se ajaa sinut pois Jumalan luota.

Lisää kaupunkeja, lisää oppia saatavaksi ensi kerralla… siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The 7 churches of The Revelation, 2 of 4
Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa, osa 2 / 4

Hei kaikki,

Viime viikolla käsittelimme Efesoa, joka oli kokenut suuren innostuksen, joka on dokumentoitu Apt. 19:än. Mutta Herran viesti heille alle 50 vuotta myöhemmin löysi seurakunnan, joka oli täynnä uskonnollisia tekoja, mutta vain vähän innokkuutta. Mutta he kyllä vihasivat nikolaiittojen opetuksia, mitä myös Herra vihaa – Hän käski heidän lakata pelkistä ulkonaisista toimista, muistaa mennyttä innostustaan ja hankkia uudelleen tuo innostus. Muista, he tapasivat kodeissa, joten jopa silloin heidän pienissä ryhmissään jotkut menettivät innostuksensa Herraa kohtaan.

Herran toinen viesti oli Smyrnalle. Ilmestyskirjan 2: 8-11:ssa se on vain neljä jaetta pitkä – siinäpä se. Kuitenkin yksi tärkeimmistä ihmisistä ja lainoista koko kristinuskossa tuli Smyrnasta.

"Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään: Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi-sinä olet kuitenkin rikas-ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagoga. Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita."

Smyrna on nykyajan Izmir, noin 35 mailia (n. 56 km) Efesosta pohjoiseen. Smyrna on Homeroksen syntymäpaikka, siinä oli 20.000 paikkaa sisältävä amfiteatteri ja se oli satamakaupunki, jossa oli n. 100.000 asukasta siihen aikaan, kun Ilmestyskirja kirjoitettiin. Siellä oli suuri juutalaisväestö keskellä roomalaisia jumalia ja jumalattaria, ja aivan kuten he toimivat Paavalin palvelutyön suhteen, kiihkeät juutalaiset lietsoivat vainoa kristittyjä vastaan (saatanan synagoga).

Kymmenen vainon päivää on ymmärretty useilla tavoilla, mukaan luettuna Diokletianuksen aikainen kymmenen vuoden hirmuhallinto. Mutta jotkut ovat tunnistaneet numeron kymmenen olevan loppuun saattamisen numero, kuten me sitä tänään käytämme - 'kymppi' on parasta mitä jokin voi olla. Ei ole sattumaa, että sana Smyrna johdetaan sanasta mirha, mitä käytettiin palsamointiin tuohon aikaan – se oli kitkerän makuista, mutta makealta tuoksuvaa – joten tämä rohkaisu Herralta pitää sisällään sen lausuman, että heidän vaivansa ei kesä yli kymmentä vuotta – heidän vaivoilleen tulee olemaan raja. Kyse on pelkästään vainon kaudesta, sen jälkeen tulee lepo. Mutta Hän kyllä mainitsee kuolemaan asti uskollisuuden käyttäen hyväksi Smyrna-sanan mirha-juurta.

Smyrna on tunnetuin Polykarpoksesta, yhdestä tärkeimmistä johtajista, joka eli apostoli Johanneksen aikana ja hänen jälkeensä. Polykarpos eli vuodesta 69 vuoteen 155 jKr. mikä tarkoittaa, että hän syntyi Paavalin ja Pietarin kuoleman jälkeen, mutta oli Johanneksen apostoli ja kärsi marttyyrikuoleman karkeasti ottaen 50 vuotta mentorinsa kuoleman jälkeen.

Siihen aikaan hyvin usein paikalliset hallinnot olivat verenhimoisempia kuin Rooma oli, joten kristityille annettiin usein tilaisuus kieltää uskonsa. Polykarpoksen lausunto, kun hänelle annettiin tuo tilaisuus, on säilynyt pilarina kristityille:

"80 ja kuusi vuotta olen Häntä palvellut. Kuinka voin pilkata Herraani ja Kuningastani?"

Sen myötä hänet sidottiin paaluun ja tulet sytytettiin – mutta hän ei palanut – Herran kirkkaus näkyi hänen kasvoillaan. Lopulta sotilas otti pitkän keihään ja pisti häntä liekkien läpi lopettaen hänen elämänsä. Herran viesti seurakunnalle oli, ettei pitänyt pelätä edes kuoleman uhatessa, ja Hän joka oli kuollut, mutta on elossa ikuisesti, tulee antamaan teille Elämän kruunun. Aamen! Muista myös, että yksi niistä lahjoista, joita itämaan tietäjät toivat Jeesus-vauvalle, oli mirha, mikä viittasi Hänen omaan tulevaisuudessa tapahtuvaan kuolemaansa. (Matt. 2:11)

Pergamo; Ilmestyskirja 2: 12-17

"Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin <u>sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka</u>:
13 Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu.14 "<u>Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.</u>15 Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista.

16 Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla. 17 "Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja."

Pergamo oli kotipaikka keisarinpalvonnalle (saatanan valtaistuin) ja sen maaherralla oli valta teloittaa tuomiona Rooman vihollisia – mukaan luettuina kristittyjä. Rooman kansalaiset teloitettiin kaksiteräisellä miekalla: sen tähden Herra sanoi, että Hän on se, jolla on kaksiteräinen miekka – todellinen tuomari ja oikeuden toimeenpanija.

Herralla oli ongelmia kaupungin uskovien kanssa mukaan luettuna se, että pidettiin kiinni nikolaiittojen opetuksista, 'voitto ihmisten ylitse' mikä loi johtajien hierarkian ja osallistuminen otettiin pois kansan käsistä.

Oli joitakuita, jotka asettivat kompastuskiviä ihmisille, erityisesti uhraten jumalille ja jumalattarille ja siihen liittyvine seksikäynteineen temppeliprostituoitujen luona. Katsomme ensi viikolla Tyatiraa, jossa oli sama opetus – opetettiin, että ihminen saattoi olla kristitty ja samalla yhä osallistui uhraamiseen epäjumalille ja seksuaaliseen syntiin. Sitä näemme meidän aikanamme – ihmiset opettavat kompromissin maailman kanssa olevan 'okei', sillä Herra rakastaa meitä ja se käy hänelle, Hän tietää, millaisia olemme – ja muita sellaisia juttua, jotka Herra on perin juurin torjunut.

Viimeisellä rivillään Herra lupasi antaa valkoisen kiven niille, jotka voittivat, ja siihen on kirjoitettu uusi nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja. Tämä on kulttuuriin liittyvä asia kuten Hänen viestinsä alussa oleva kaksiteräistä miekkaa koskeva viittaus.

Nykyään meillä on käyntikortteja ja ennen vanhaan joku saattoi saada kirjelapun tai kortin, joka oli heille osoitettu. Tuohon aikaan, kun joku osoitti vieraanvaraisuutta jakaen ateriaan ja viettäen yön heidän kodissaan, vieras antoi isännälleen valkoisen kiven. Kivessä oli vieraan osoite ja joskus lyhyt kutsu tai viesti, jonka tarkoituksena oli, että kun isäntä oli vieraan kaupungissa, hän voisi yöpyä vieraan luona.

Jeesus sanoi sille, joka voittaa, että hänellä on koti Hänen luonaan Hänen kodissaan, ja viesti on henkilökohtainen vain juuri hänelle – hellittelyviesti, erityinen nimi tai jumalinen piirre tai viesti, jonka Herra on kirjoittanut siihen vain hänelle. Ympyrä sulkeutuu siihen nähden, mitä Jeesus sanoi Joh. 14: 1-2:ssa – Minun Isäni talossa on monta huonetta, ja Minä menen valmistamaan sijan sinulle…" Ja ...meille...Aamen, mikä siunaus.

Kuinka ihmeellistä onkaan tietää, että meillä on tuo kutsu vierailla Herran luona Hänen kodissaan… pysyvä kutsu ja sitäkin enemmän, voisimme sanoa huonevaraus.

Tyatiraan ja Sardekseen ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL

The 7 churches of The Revelation, 3 of 4
Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa, osa 3 / 4

Hei kaikki,

Tähän mennessä olemme nähneet Efeson ulkokohtaisen uskonnon, mistä sen täytyi tehdä parannus ja palata ensimmäiseen rakkauteensa, Smyrnan kärsimyksen Smyrnan huomattavan johtajan Polykarpoksen muodostaessa esimerkin meille kaikille, ja Pergamossa olevan

seurakunnan kukoistavan keskellä keisarinpalvontaa, vaikka siellä oli joitakuita, jotka olivat tehneet maailman kanssa kompromissin.

Tyatira: Maailman kanssa kompromissin tekeminen rahan takia

Ilm. 2: 18-29:ssa meillä on jälleen Herran nuhtelu maailman kanssa kompromissin tekemisestä. Tyatiran kompromissi oli suuremman luokan kompromissi kuin Pergamosin, koska ainakin siellä uhkana oli välitön kuolema. Mutta Tyatirassa vaino ei ollut niin vahvaa, ja jotkut uskovat tekivät kompromisseja vain tehdäkseen rahaa.

Vain 38 mailia (61 km) Pergamosta löydämme tuon kaupungin Hermus-virran luota pääasiallisen kauppareitin varrelta. Se oli Apollo-kultin kotipaikka ja indigosinisen kankaan värjäämisen keskus. Se oli myös johtava kaupunki killoille, modernien ammattiyhdistysten edeltäjille.

Killat olivat yhtiöitä ja saattoivat omistaa omaisuutta kaupungissa, ja kaksi suurta kiltaa olivat kuparisepät ja värjärit. Lyydia Filippissä oli Tyatirasta, meille kerrotaan ja oli purppuranmyyjä (Apt. 16:14-15). Olen arvuutellut, että ehkäpä hän lähti Tyatirasta Filippiin johtuen tarpeesta tehdä kompromissi kiltojen kanssa liiketoimintaa harjoittaakseen ja havaitsi, että hän saattoi tuoda purppurakangasta Filippiin. emme tiedä, eräänä päivänä voimme kysyä häneltä.

Melkein missä tahansa liikesopimuksessa kaupungissa täytyi kilta ottaa mukaan. Kun sopimus tehtiin, nuo kaksi osapuolta menivät kyseiseen kiltaan liittyvän jumalan tai jumalattaren temppeliin ja uhrasivat epäjumalalle ja sitten harjoittivat seksiä (mies tai nainen) temppeliprostituoidun kanssa 'sinetöidäkseen sopimuksen' ja rukoillakseen, että se olisi 'hedelmällinen' sopimus. Temppeliprostituoidut tanssivat fallossymboliksi tehdyn tangon ympärillä, mikä on muinainen edeltäjä strippausklubien tankotanssia harjoittaville naisille – sama tanko hengessä.

Seurakunnassa oli nainen, jolle Herra antoi nimen 'Iisebel', sillä hän julisti kompromissia, kuten todellinen Iisebel (Ahabin vaimo) teki. On kuin nykyaikana allekirjoitettaisiin sopimus ja sitten mentäisiin strippausklubille ja ryhdyttäisiin suhteisiin jonkun siellä olevan tanssijan kanssa – ja sanottaisiin, että olisi ok tehdä niin, vaikka olet kristitty, Jumala haluaa sinun ansaitsevan rahaa ja olevan siunattu, joten Hän sivuuttaa sen. Väärin, Herra sanoi heille.

Ilm. 2:20:ssa Herra sanoo, että Hän on antanut hänelle 'aikaa parannuksen tekoon', mutta hän ei tehnyt sitä. Hän tietää, mitä on tekemässä, hän tietää, että se mitä hän julistaa ja valheelliset profetiat ovat väärin – mutta hän jatkaa kuitenkin. Herra sanoo suoraan, että Hän ottaa pois armon kätensä, jos nainen ei tee parannusta tämän viimeisen tilaisuuden myötä, ja he tulevat kokemaan tekojensa seuraukset: sairauden ja kivun (ja seksitauteja??)

Minusta on kiinnostavaa, että Hänen lupauksensa niille, jotka eivät ole tehneet kompromissia ja niille, jotka tekevät parannuksen kompromissin tekemisestä, on se, että he saavat vallan hallita kansoja (v. 1992 suomennos). On suora yhteys siihen, että nyt tässä elämässä heillä on selkärankaa olla syntiä vastaan, kompromissia vastaan, joten heitä pidetään arvollisina hallitsemaan muita tulevaisuudessa – he ovat eläneet sen, he tietävät, kuinka vaeltaa Jumalan kanssa vastoin toisten mielipiteitä ja kiusauksia. Herra lupaa antaa heille 'aamutähden' (v. 1992 suomennos), jolla Herra kuvaa Itseään Ilm. 22: 16:ssa, joten Hän lupaa antaa heille Itsensä heidän voittaessaan ne tilaisuudet tehdä kompromisseja, joita on kaikkialla heidän ympärillään.

Sardes: kuollut seurakunta

Tämä kaupunki on 32 mailia (51 km) Pergamosta Pactolus-virran äärellä, ja muinaisina aikoina siellä oli kultaista hiekkaa - kultakuume teki kaupungin rikkaaksi ja muinaisen Lyydian

pääkaupungiksi 500-luvulla eKr. Maailman ensimmäiset kulta- ja hopeakolikot tehtiin siellä, joten se oi vaikuttava kaupunki.

"Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita:
'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut. 2 Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä. 3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen. 4 Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset.5 Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. 6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

Kaupungissa oli ylempi ja alempi osa ja kun vihollinen tuli, ihmiset kiipesivät kallioita pitkin ylös huipulle salaista polkua, eikä kukaan saanut tavoittanut heitä. Heidät valloitettiin vain kahdesti, kun vihollisen vartijat alhaalla katselivat jonkun yläkaupungista laskeutuvan polkua pitkin paljastaen epähuomiossa heidän salaisuutensa. Koko väestö nukkui kummallakin kerralla, ja juuri heidän historiaansa Herra viittaa.

Historiallinen huomio: he olivat niin luottavaisia sen suhteen, että heitä ei voinut voittaa, että kummallakaan kerralla heillä ei ollut edes vartijoita. Sardes oli tuollainen hengellisesti. Se ei ollut 'varuillaan' tai arvostanut pelastustaan ja vaellustaan Herran kanssa. He jättivät huomiotta sen mitä heillä oli ja luulivat olevansa valmiita ikuisuutta ajatellen.

Hän sanoo, että he ovat nimellisesti kristittyjä, mutta itse asiassa eivät ole. Hengellisesti on vain harvoja aidosti uudesti syntyneitä, ja Hän rohkaisee heitä vahvistamaan sitä, mitä heillä on. Hän uhkaa heitä samalla kohtalolla, jonka heidän kaupunkinsa oli aiemmin kärsinyt – Hän tulisi kuin varas yöllä eikä tiedettäisi, koska Hän saapuisi.

Paavali käytti samaa terminologiaa aiemmin, minkä he ovat tunteneet, kun hän kirjoitti tessalonikalaisille. 1. Tess. 5:2:ssa Paavali kertoo, että tempaus tulee näyttämään uskosta osattomille sellaisena, että Herra tulee kuin varas yöllä ottamaan sen mikä ei Hänelle kuulu. Tässä Herra käyttää vertausta osoittamaan, että kyse on uskosta osattomista tai jotka ovat sillä rajalla, että kulkevat pois Hänen luotaan. Jakeessa viisi Hän sanoo niille, jotka voittavat – tekevät parannuksen ja alkavat vaeltaa Hänen kanssaan – että Hän ei pyyhi heidän nimeään pois elämän kirjasta.

Niille, jotka luulevat, että kun on kerran pelastunut, on aina pelastunut, tämä ja muut jakeen osoittavat sen mielettömyydeksi. Sen sanottuani kyse oli päätöksestä, joka sai sinut pelastetuksi ja vaaditaan toinen päätös, että tulet 'pelastumattomaksi'.

Olemme nähneet Efeson, joka kerran oli innokas aiheuttaen mellakan, uskollisen Smyrnan johtajanaan Polykarpos, Pergamon joka kamppaili kompromissin ja nikolaiittain edustaman ihmistekoisen hierarkian nousun kanssa, kompromisseja tekevän Tyatiran, jossa oli väärää opetusta ja vääriä profetioita antava nainen joka sanoi Herralle sopivan se, että käy pakanatemppeleissä ja prostituoitujen luona, koska Herra haluaa siunata taloudellisesti ja Sardeksen, joka oli enimmäkseen kuollut, ainakin unessa valossa ja on varoittava kertomus meidän ajallemme.

Jokaiselle on jotakin noissa viidessä, joita olemme tähän mennessä käsitelleet. Minusta on kiinnostavaa, että jokaisen kaupungin Kristuksen ruumis oli ainutlaatuinen ja sillä oli omat juttunsa, hyvä asiat vai vaikeudet. Löydämme saman meidän kotiseurakuntaverkostostamme –

jokainen seurakunta on ainutlaatuinen, jokainen toimii kaupungin tai maan kulttuurissa, joka tarjoaa haasteita kristitylle.

Jokaisen seurakunnan kohdalla Herra kehottaa nöyryyteen parannuksen tekemiseen, suhtautumiseen vakavasti uskoonsa ja vaellukseensa Hänen kanssaan. Ja se minkä havaitsen olevan erityisesti totta vielä tänäkin päivänä: Hänellä on vain vähän kärsivällisyyttä niitä kohtaan, jotka kutsuvat itseään kristityiksi samalla kun opettavat ja profetoivat kompromissia maailman kanssa. Ensi viikolla veljellisen rakkauden kaupunki Filadelfia ja Laodikea, se joka luuli ollessaan taloudellisesti niin siunattu, että kyse oli Jumalan siunauksesta eikä mitään tarpeita ollut.

Kuten sanoin, jotakin jokaiselle… ensi viikkoon! Siunauksin,

John Fenn/LL

The 7 churches of The Revelation, 4 of 4
Ilmestyskirjan seitsemän seurakuntaa, osa 4 / 4

Hei kaikki,

Nyt tulemme Filadelfiaan – se on kreikan sana 'veljelliselle rakkaudelle' ja sitä käytetään kautta koko Uuden testamentin kuvaamaan juuri tuota. Kuten kirje Smyrnalle, on vain vähän sellaista, mitä Herra havaitsee olevan väärin siellä olevassa Kristuksen ruumiissa.

Ilmestyskirjan 3: 7-12:ssa Herra kehuu filadelfialaisia siitä, että 'tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.' Sitten Herra antaa ihmeellisen lupauksen koskien tulevan ajan tuomiota, jolloin heidän osoitetaan olleen oikeassa;

"Katso, minä annan sinulle saatanan synagogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valehtelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja ymmärtävät, että minä sinua rakastan."

Se muistuttaa minua Matt. 12: 41-42:sta, jossa Herra totesi ympärillään oleville, että Niniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joona ja Saaban kuningattareen liittyen tapahtuu sama asia, sillä tässä on enempi kuin Salomo.

Se vetoaa aikaan, jolloin meitä nyt halveksivat ihmiset tulevat näkemään Kenestä ja mistä me puhuimme. Herralla on viimeinen sana sanottavana elämästämme ja meidän täytyy rohkaistua, kun ihmisen puhuvat meitä vastaan tai kohtelevat meitä huonosti.

Laodikea – rikas seurakunta, joka ei tarvinnut mitään

Kaupunki sijaitsi Lycus-virran varrella kuten Kolossa ja Hierapolis, mikä oli merkittävä matkareitti idästä länteen. Hierapolis oli vain kuusi mailia (10 km) pohjoiseen ja siellä oli kuumia lähteitä, jotka olivat vesivarastoja Laodikealle, jonne vesi kuljetettiin akveduktia pitkin.

Hierapoliksesta lähtiessään vesi oli hyvin kuumaa, mutta sen saavuttaessa Laodikean se oli haaleaa, mikä merkitsi sitä, että se oli liian kuumaa juotavaksi, mutta liian kylmää ruoanlaittoon – se ei kelvannut mihinkään, ellei sitä joko lämmitetty tai viilennetty tarpeen mukaan.

Kuumien lähteiden ja niihin liittyvän mudan takia Laodikeassa oli lisäksi suuri lääketieteellinen keskus silmätaudeille ja muille sairauksille, uskottiin mutapohjaisen voiteen auttavan sairaiden silmien parantumista. Kumpikin näistä kulttuuriin kuuluvista seikoista tulee esille siinä, kuinka Herra heille puhuu:

14 " Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: 15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! 16 Mutta nyt, **koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.** 17 Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston. 18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, **ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit**.19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus. 20 *Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. 21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.* 22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."

Voisi väittää Laodikean tulleen haaleaksi suuren varallisuutensa tähden – voimme nähdä sen myös meidän aikanamme. Heillä oli menestysteologia, joka oli itse asiassa sen mukaista, mitä jotkut juutalaisuudessa uskoivat, eli että varallisuus oli merkki Jumalan siunauksesta ihmisen elämässä. Näin ei aina ole asian laita, sillä se seurakunta, jota varten Hän saapuu, on hyvin käytännöllinen ja käytännönläheinen – olin nälkäinen… janoinen…alasti…vierailija…sairas…vankilassa… ja te piditte minusta huolta. Juuri siinä Jumalan siunaus lepää jonkun yllä, niissä asioissa, joita ei kukaan ihminen näe, vaan Isä yksin.

Minulle se 'voi minua' läksy on, että nämä kristityt eivät tienneet, etteivät enää olleet vanhurskaita Herran silmissä. Hän sanoi, että he olivat 'viheliäisiä ja kurjia ja köyhiä ja sokea ja alastomia', ja Hän sanoi, että heidän täytyisi 'ostaa valkeat vaatteet'. (Vanhurskauden viitat, Ilm. 19: 8, 14)

Kuinkakohan moni uskovista on nykyään epävanhurskas kuten laodikealaiset – eivät helvettiin menossa, vain eivät otollisia Herran edessä. Ehkä minun pitäisi sisällyttää tähän tämä ajatus. Jos elämämme on kuin 12 palaan jaettu pizza, ehkä 11:ssä noista paloista olemme suoraselkäisiä ja otollisia Herran edessä. Mutta joillakuilla on jokin salaisuus palassa 12, jossa he pitävät kiinni salaisesta synnistä tai he pitävät kiinni katkeruudesta tai eivät ole korjanneet välejään jonkun ystävän kanssa tai ovat kateellisia tai riitelevät tai ovat erimielisiä. Tuo pala 12 tekee heidät epävanhurskaiksi heidän tuolla elämänalueellaan. Herra siunaa noita 11 muita paloja yksityisyyden suojan vuoksi työstäen samanaikaisesti ihmisen sydäntä koskien tuota palaa 12…

Paavali sanoi saman ensimmäisessä kirjeessään korinttilaisille Kor. 3: 3-15:ssa. Hän sanoi, että heidän riitelynsä ja erimielisyytensä olivat puuta, heinää ja olkia, joka palaisi pois tuomiossa, vaikka he itse pelastuisivat ikään kuin tulen läpi. Korinttilaiset rakastivat Herraa, olivat kielillä puhuvia uskovia – mutta he olivat täynnä riitelyä ja erimielisyyksiä – tuo osa palaisi pois tuomiossa, jos he eivät käsittelisi sitä taivaan tällä puolen.

On kiinnostavaa, että ensimmäinen kirje efesolaisilla koski seurakuntaa, joka oli kerran innokas Herran tähden, mutta oli nyt viilentynyt, ja päätetään kirjeeseen laodikealaisille samasta aiheesta. Kautta koko näiden kirjeiden varoitetaan pitämään varansa, ettei tulla omahyväisiksi, ettei usko ole haaleaa, neutraalilla vaihteella livutaan 'liikenteen' mukana, käydään vain läpi pakollisia kuvioita.

Jotkut lukevat viestit seitsemälle seurakunnalle kirkkohistorian vaiheina – aloittaen helluntaista ja suuresta innosta kuten Efeso, sitten langetaan tekoihin Herran nimessä, mutta ei ole mitään todellista suhdetta ensimmäisen vuosisadan lopussa. Sitten nähdään Smyrnan vainon olevan aika Ilmestyskirjan ja kristinuskon 300-luvulla jKr. tapahtuneen laillistamisen välissä ja niin edelleen lopettaen Laodikeaan, joka on seurakunta tänään.

Minusta tuo on aika lailla omaan itseen keskittyvä amerikkalainen tai länsimainen tapa katsoa asioita. Yli 20 vuotta sitten eri organisaatiot julkaisivat arvioita, että vähintään 173.000 kristittyä kärsii marttyyrikuoleman vuosittain uskonsa tähden ja päätellen siitä, mitä sen jälkeen olen lukenut, tilanne ei ole muuttunut. Enemmän kristittyjä tapetaan kristittynä olemisen takia nykyään kuin koskaan aiemmin. Eikä jokainen kristitty ympäri maailman ole riittävän varakas tunteakseen haaleutta Herran suhteen.

Mutta jos katsomme sitä, että jokainen seurakunta edustaa oman hengellisen elämämme kausia...

Ajattelen sen voivan sopia. Monilla meistä on ollut aluksi innostuksen kausi kuten Efesolle, sitten havaitsemme käyvämme läpi pakollisia kuvioita kuten he… ja kuten Smyrna, alkuvaiheessa kärsimme vainoa, ystävien ja perheen hylkäämistä uuden uskomme tähden.

Sitten kuten Pergamo meillä oli aika, joka näytti olevan sellaisten ihmisten kanssa, jotka olivat 'saatanan synagogaa', maailmallisia ihmisiä, ehkä meillä oli kausia, jolloin 'lankesimme pois' uskosta. Ja ehkä Tyatiran tavoin meillä oli aikamme maailman järjestelmässä, olimme sydämessämme kristittyjä, mutta hoidimme liikeasioita kuten häikäilemättömät liikemiehet. Tai menimme mukaan järjestelmään, teimme kompromisseja moraalimme ja etiikkamme suhteen rahan tekemisen ja 'omaisuuden' keräämisen nimessä.

Seuraava oli Sardes, unessa valossa, hengellisesti kuolleelta tuntuva seurakunta – joka ehkä oli kokenut maailmaa kuten Tyatira ja epäjumalanpalvelemisen ja seksuaalisen moraalittomuuden syviä syntejä, kävimme läpi hengellisen kuoleman kauden, olimme unessa valossa, pitäen ajatuksemme Herrasta ja 'siitä mitä meidän täytyi tehdä'.

...ja sitten meillä oli Filadelfia-kausi, käänsimme sydämemme rakkauteen ja anteeksiantoon, halusimme liittyä uudelleen 'veljesrakkauteen', opimme kasvattamaan selkärangan, vaikka olimme uskosta osattomien ympäröimiä, nöyrrymme niiden suhteen, joiden kanssa olimme katkaisseet välimme, raivaamme itsellemme tien takaisin Herran luo. Sitten Laodikeaan luullen kaiken olevan hyvin, Jumala kuitenkin siunaa, mutta sydämessä etsimme yhä todellista, aitoa, totista… ja ehkä tuo on joitakuita varten tänään.

Ja siihen Hän sanoo heille: "Tässä Minä olen! Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani... minä annan istua kanssani valtaistuimellani ja valtakunnassani..."

Jokaiselle on jotakin tänään Herran viesteissä seitsemälle seurakunnalle niin kauan aikaa sitten. Mitkä kohdat tulevatkaan eläviksi sinulle, seuraa tuota 'rhemaa', tuota kohtaa, jota Herra sinulle näyttää, ja ota kaikki se hengellinen ravinto, jonka voit saada! Tule nopeasti Herra Jeesus!

Uusi aihe ensi viikolla, siihen saakka, siunauksin,

John Fenn/LL